

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/92/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011188
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3121011188.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného G. C., narodeného 1. mája XXXX v Trenčíne na hlavnom pojednávaní konanom 25. januára 2022 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku sa obžalovaný G. C., narodený 1. mája XXXX oslobodzuje spod obžaloby pre skutok právne posúdený ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 02.06.2021 v čase okolo 15:00 hod. z presne nezisteného miesta telefonoval svojej bývalej manželke K.J., narodenej XX.XX.XXXX, bytom N. nad H., D. kaštieľom XXX/XX, ktorej povedal, že „ak mu nevráti do týždňa 1.500,- €, tak malú nájde v kaluži krvi alebo sa stane niečo iné“,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Postupujúc podľa § 289 odsek 1 Trestného poriadku návrh prokurátora, aby obžalovanému bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín („prokurátor“) podal na Okresný súd Trenčín na obžalovaného obžalobu na tom skutkovom základe, ako je tento uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný poučený o všetkých jeho procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň bol poučený podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., tj. že je nevinný.

Na hlavnom pojednávaní súd nadväzujúc na vyhlásenie obžalovaného vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, svedkyne H., svedkyne C. a svedkyne I., ako aj čítaním znaleckého psychiatrického posudku na osobu obžalovaného (postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por.), lekárskej správy na č. l. 4, trestného rozkazu na č. l. 41, výpisom z evidencie priestupkov na č. l. 209-211, odpisu registra trestov na č. l. 212, listinných materiálov na č. l. 116 a výpisov hovorov na č. l. 117-118 (to všetko postupom podľa § 269 Tr. por.).

Obžalovaný uviedol, že stíhaný skutok sa nestal, cíti sa byť nevinný. Celé sa to stalo tak, že poškodenej mu volala z telefónu jej babky na telefón jeho mamy, pričom chcela, aby zaplatil alimenty, a to od

momentu, kedy od neho odišla. S tým on nesúhlasil, nebol na to dôvod a ešte ani nemali papiere z rozvodu. Pri komunikácii s poškodenou jej žiadnu vyhrážku neadresoval. Poškodená pri oznámení skutku bola motivovaná tým, čo mu už skôr deklarovala, že ho dostane do väzenia. Samotnému incidentu predchádzal rozvod manželstva, ktorý bol výsledkom nezhôd v manželstve. Odmietal totiž s poškodenou ešte počas manželstva viesť intímny život, bol k nej odmeraný. V telefóne poškodenej totiž predtým videl správy, ktoré ho presvedčili, že s poškodenou ďalej nechce žiť. Zastáva názor, že poškodená a jej rodina sa ho chceli zbaviť. Pokiaľ ide o stíhaný skutok, začalo to riešením alimentov, kedy poškodená volala aj jeho rodičom a naliehala, aby jej boli zaplatené. Neskôr v priebehu daného dňa sa s poškodenou za prítomnosti rodičov stretli na parkovisku, chcel jej vtedy zaplatiť tie alimenty. Dlhnú sumu alimentov 1.500,- € si vypočítala poškodená. Pokiaľ bol dopytovaný, prečo poškodená tvrdila, že z neho mala strach, k tomu sa nevedel vyjadriť. Počas manželstva ho poškodená napádala. Provokovala ho, hádzala po ňom veci, asi chcela, aby ju zbil. Dôvodom týchto vyhrotených vzťahov medzi ním a poškodenou bola zrejme závisť zo strany rodiny poškodenej, že jeho rodina má majetky. Keď mu ďalej bola položená otázka, či on stál za nepravými účtami na sociálnych sieťach a „vešal“ na internet fotky poškodenej, toto poprel s tým, že vie o človeku zo Zliechova, ktorý mal chodiť do Ladiec, ktorý vystupoval pod „nickom“ tobias.rušeň a poškodenej chcel ublížiť. V minulosti, asi 3 - 4 roky dozadu, ako aj pred rozvodom, absolvoval liečenie u psychiatra. K neskoršiemu liečeniu uviedol, že na neho zle vplývalo prebiehajúce rozvodové konanie. Psychiater mu dal nejaké lieky, ktoré pravidelne užíva. Alkohol ani omamné látky nepožíva žiadne. Celé trestné konanie vníma ako pomstu poškodenej. Telefonát, ktorý je popísaný v skutkovej vete podanej obžaloby, počula aj jeho mama, keďže telefón bol na hlasitý odposluch a ona bola pri jeho časti fyzicky prítomná. Na doplňujúce otázky obhajcu uviedol, že rozvodové konanie prebehlo 01.06.2021, pričom výsledok rozvodu bol miernejší, poškodená totiž navrhovala zákaz styku s ich spoločnou dcérou. Zameškané výživné za obdobie pred podaním návrhu na rozvod si poškodená neuplatnila, a tak mu bolo v rámci rozvodu určené prispievať na výživu ich spoločnej dcéry sumou 100,- € mesačne. Pokiaľ sa mal vyjadriť k tomu, či k 02.06.2021 evidoval nejaký dlh poškodenej, to poprel. O dcéru sa celý čas zaujíma, má ju rád, záleží mu na nej. Záverom popísal, že v posledných 2 až 3 mesiacoch sa dopyčul, že poškodená by sa k nemu chcela vrátiť. Má však uložený zákaz stykať sa s poškodenou, preto sa chce stretávať len s ich spoločnou dcérou. K poškodenej možno ešte niečo cíti, ale len tak 20 %.

Poškodená vypovedala, že s obžalovaným boli manželmi. V súčasnosti ho stále má rada, ale hnevá sa na neho a to preto, že v minulosti „robil kraviny“. Spontánne k stíhanému skutku uviedla, že tam išlo o alimenty, obžalovaný volal a povedal, že mu majú vrátiť 1.500,- €, lebo sa niečo stane. Nepovedal ale, čo sa stane. Keď sa mala vyjadriť, ako to bolo s jej kontaktovaním, teda kto komu volal, popísala, že sa s obžalovaným stretli, lebo ten sa prišiel pozrieť na ich spoločnú dcéru. Neskôr volal zo svojho telefónu na jej telefón a požadoval vrátiť 1.500,- €, čo mala byť suma zodpovedajúca „výbavičke“, ktorú financovala rodina obžalovaného. To, že volá poškodená a obžalovaným, počula aj jej stará matka, svedkyňa H.. Ona na požiadavku ohľadne vrátenia 1.500,- € reagovala tak, že mu to budú splácať, ďalej už si nespomenula, čo hovorila. Bol to iba jeden telefonát od obžalovaného v tomto smere. Strach z obžalovaného nemá, pričom pokiaľ ide o skutok, za ktorý bol obžalovaný skôr odsúdený, bolo to tak, že v čase, kedy od neho odchádzala, tak si navzájom nadávali, nedošlo sice k bitke, ale obžalovaný po nej chcel hodiť vázu a netrafil. Na doplňujúce otázky obhajcu uviedla, že obžalovaný pred stíhaným skutkom nikdy od nej nepožadoval vrátiť nejakú dlžobu. Zopakovala, že pri samotnom telefonáte bola prítomná jej stará matka, svedkyňa H., pričom kým ona telefonovala, stará matka sa starala o ich spoločnú dcéru. Telefón ale nebol nahlas a tak stará matka nepočula obsah ich rozhovoru. Jej rodina najskôr nebola proti obžalovanému, neskôr mu ale začalo „šibat“, a tak na neho zmenili názor. Neboli ale radi, že v takom mladom veku sa už rozvádza. Dôvodom, pre ktorý mal požadovať vrátenie 1.500,- € bolo, že jej rodina nemala prispieť nič na „výbavičku“. Pokiaľ boli postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. odstraňované rozpory vo výpovediach poškodenej z prípravného konania a z hlavného pojednávania, poškodená zotrvala na tom, že obžalovaný jej vo vzťahu k stíhanému skutku volal len jedenkrát, volal síce aj na ďalší deň, ale to už ich spoločnú dcéru nespomenul. Obžalovaný nevyslovil nič súvisiace s kalužou krvi, nevie, prečo niečo také je uvedené v zápisnici o jej výsluchu z prípravného konania. Telefón počas ich predmetného rozhovoru nebol na hlasitý odposluch. Ona chcela ísť za policajtnami vlastne z dôvodu, že obžalovaný „robil kraviny“, vypisoval si s inými babami z čoho pramenili hádky medzi nimi, čo jej aj najviac prekážalo. Zakladal si na sociálnych sieťach falošné účty a cez ne potom písal iným babám, aby to ona nezistila. Keď obžalovanému povedala, že ho nahlási na políciu, on jej odvetil, že sa policajtov nebojí. V čase stíhaného skutku mala z obžalovaného strach, ten už ale nemá. Vie o tom, že obžalovaný v minulosti chodil k psychiatrovi, mal predpísané aj lieky, ktoré však nebral. Ak aj v minulosti mali fyzické

konflikty, bolo to vzájomné. Obžalovaný ju ale ešte počas tehotenstva buchol aj do bruška. Pokiaľ aj v minulosti bolo zo strany obžalovaného nejaké agresívne správanie a vyhrážky, o ktorých jej mama hovorila, že obžalovaný by ich mohol naplniť, ona si to nemyslela a nemyslí. V súčasnosti obžalovaný má záujem o dcéru, chce sa s ňou stretávať, má ju rád a podľa nej by jej nikdy neublížil.

Svedkyňa H., stará matka poškodenej, spontánne popísala vzťah k obžalovanému tak, že od začiatku s ním boli len komplikácie. Poškodenej na začiatku nijako nebránili vo vzťahu s obžalovaným. Pri jednom rozhovore, ktorý s obžalovaným mali, ju obžalovaný oklamal keď tvrdil, že s poškodenou nemali intímny vzťah. Potom však poškodená bola na gynekológii a tam sa zistilo, že je tehotná. Obžalovaný počas vzťahu s poškodenou robil „vylomeniny“, s poškodenou si často nadávali. Neskôr nechcel poškodenej dovoliť, aby bývala u nej. V noci volávala aj svedkyňa C., aby sa pripravili na obžalovaného, že má zas amok. Na obžalovaného sa ale nehnevá, nemá proti nemu nič. K stíhanému skutku spontánne uviedla, že 01.06.2021 sa poškodená a obžalovaný rozviedli. Následne sa chcel obžalovaný stretnúť s ich spoločnou dcérou, čo mu poškodená aj dovolila. Potom poškodenej volal, aby mu vrátila 1.500,- €, lebo, že uvidí, čo sa stane. Toto počula, lebo poškodená mala telefón na hlasitý odposluch. Prišla potom aj správa, v ktorej obžalovaný uviedol, že poškodená bude ležať v kaluži krvi. Telefonáty medzi poškodenou a obžalovaným boli asi dva. Najskôr volala poškodená obžalovanému, potom naopak. Zopakovala, že existujú aj SMS správy, v ktorých obžalovaný poškodenej hrozil, že má jedenásť chalanov a že poškodená bude ležať v kaluži krvi. Tiež jej poslal MMS s fotografiou nožov. Ak sa mala vyjadriť, či vie, ako obžalovaný tieto vyhrážky myslel, to nevedela, zrejme to však nemalo súvis s vrátením peňazí. S obžalovaným si pred rozvodom rozumela, a to až do momentu, kedy nastali „amoky“ obžalovaného, keď ich dával na zoznamky, že ponúkajú sex zadarmo a škaredo jej nadával. Doma tiež rozbíjal veci. Podľa nej je obžalovaný nervák a keď nebolo podľa jeho, začal vystrájať. Nedá sa ale povedať, že by ho nenávidela. Na doplňujúce otázky obhajcu, pri koľkých hovoroch teda bola prítomná a kedy sa uskutočnili, popísala, že jeden telefonát bol v deň rozvodu 01.06.2021. Potom boli deň nasledujúci dva telefonáty, ktoré mala poškodená na hlasitý odposluch, pri nich boli s poškodenou v obývačke. Najskôr volala poškodená obžalovanému, aby jej doniesol peniaze, dohodli sa, kedy a kde sa stretnú, obžalovaný prišiel, poškodenej ale žiadne peniaze nedal a s jeho mamou odišiel. Potom volal obžalovaný a dožadoval sa vrátenia 1.500,- € s tým, že spomenul aj 11 chalanov a to, že poškodená skončí v kaluži krvi. Nebola si však istá, či to bolo počas toho telefonátu, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu. Trvala na tom, že vyhrážka s kalužou krvi smerovala na poškodenú, nie na spoločnú dcéru strán. Pokiaľ sa obžalovaný dožadoval vrátenia 1.500,- €, nevedela, za čo ich požadoval vrátiť. O zákaze obžalovaného kontaktovať poškodenú vedela, ale ona poškodenú nenabádala, aby obžalovanému zavolala. Obžalovaný mal k dcére dobrý vzťah, ale málo sa jej venoval. Podľa nej o ňu nemá záujem. Poškodenej ale v tejto veci neradila, ako sa má zachovať. Postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. boli odstraňované rozpory vo výpovediach svedkyne z prípravného konania a z hlavného pojednávania. Svedkyňa v prípravnom konaní na otázku obhajcu, že na neskoršom výsluchu uviedla, že jasne počula, ako sa obžalovaný vyhrážal poškodenej, že „skončí v kaluži krvi ona aj malá“, pričom na skoršom výsluchu uviedla, že sa obžalovaný vyhrážal poškodenej, že „ak mu tie peniaze nevráti do týždňa, tak bude vidieť čo sa stane“ a či konkrétne povedal aj to, že „uvidí malú v kaluži krvi“, toto nevedela potvrdiť, odpovedala, že obžalovaný určite povedal, že „keď tie peniaze nevráti, bude vidieť, čo sa do konca týždňa stane“ a zotrvala na tom, že či povedal aj to, že „inak uvidí malú v kaluži krvi“, toto nevedela s určitosťou, či povedal 01.06.2021, všetko sa to stalo v deň rozvodu a čo sa stalo 02.06.2021, to nevie, lebo vtedy doma nebola. Na hlavnom pojednávaní v tomto smere jednak uviedla, že ohľadne „kaluže krvi“ mala byť poslaná SMS a jednak uviedla, že počas hovoru 02.06.2021 bola prítomná. Zotrvala tu svedkyňa na tom, že boli dva telefonáty, prvýkrát volala poškodená obžalovanému a druhýkrát naopak, pričom vyhrážka podľa nej bola vyslovená pri druhom telefonáte. Uzavrela, že o nejakých skorších hádkach a fyzických útokov v podobe faciek vedela len od poškodenej, nebola nikdy svedkom. Či vo vzťahu k stíhanému skutku vtedy poškodená volala z jej telefónu, to už si nespomenula.

Svedkyňa C., matka obžalovaného, popísala vzťah medzi nimi ako dobrý. K stíhanému skutku uviedla, že všetko to začalo rozvodom obžalovaného a poškodenej na súde. Už z pojednávacej miestnosti poškodená odchádzala za prítomnosti vtedajšieho priateľa. Po odchode jej obžalovaný v aute ukázal SMS od poškodenej, že sa neskôr môže prísť pozrieť na ich dcéru. Dohodli sa, že sa stretnú za nejaké 2 hodiny. Ona išla s obžalovaným na spoločné stretnutie na parkovisko pred panelákom, kde sa obžalovaný s dcérou hral. Neskôr prišla na miesto matka poškodenej a začala „robiť kriky“, poškodená sa to ale snažila urovnať. Potom, keď sa vrátili domov, povedal jej obžalovaný, že mu volala poškodená, aby zaplatil alimenty, zrejme zameškané výživné. Svedkyňa následne volala s obhajcom, ktorý jej uviedol,

že obžalovaný nemá dlh na výživnom, rozsudok nebol ešte ani doručený. Potom už zrejme poškodená s obžalovaným nevolala. Toto všetko sa stalo v deň rozvodu, 01.06.2021. 02.06.2021 potom volala poškodená na jej telefón, pričom ona trvala na tom, aby obžalovaný s poškodenou nekomunikoval. Neskôr ale poškodenej zdvihla telefón a odovzdala ho obžalovanému. Ten telefonoval pri nej, bol kľudný, nespomína si, či spomenul 1.500,- €. V rámci rozhovoru zachytila niečo o postielke pre vnučku, ako aj slová poškodenej, že obžalovaného „dostane do lochu“. Na to sa priblížila, aby si vypočula rozhovor, obžalovaný ju ale poslal preč, nechcel ju tým zaťažovať. Na doplňujúcu otázku obhajcu, aby popísala, ako obžalovaný vnímal samotný rozvod, uviedla, že ráno sa tváril byť s tým zmierený, potom mu ale to, ako to celé dopadlo, bolo evidentne nepríjemné. Napriek tomu bol odhodlaný zmieriť sa s tým. Aj s odstupom času obžalovaný priznáva, že na rozvode mali svoj podiel obaja. Pri telefonáte obžalovaného s poškodenou bola v bezprostrednej blízkosti, preto si pamätá na to, že riešili postielku a ich dcéru všeobecne. Či bola spomenutá suma 1.500,- €, to nevie. Obžalovaný bol ale z telefonátu prekvapený, rozrušený. Samotný hovor bol buď hlasitý, alebo hlasný, lebo slovo „loch“ počula zreteľne. Nejaký čas od stíhaného skutku prišla poškodená za nimi s tým, že ju mama vyhodila z domu a práve vtedy jej poškodená vyslovene tvrdila, že ju stará matka s matkou navádzajú na konanie nemierené proti obžalovanému.

Svedkyňa I., matka poškodenej, uviedla, že obžalovaného pozná asi dva roky, je to jej bývalý zať, na ktorého sa hnevá za všetko, čo sa v poslednej dobe udialo, vrátane vyhrážok poškodenej. K stíhanému skutku priblížila, že v deň, kedy už boli obžalovaný a poškodená rozvedení, obžalovaný chcel vidieť dcéru. Na miesto stretnutia išla aj ona, lebo obžalovaný mal uložený zákaz stretávania s poškodenou. Na stretnutí robili C. „bordel“, obžalovaný chcel vrátiť 1.500,- €. Jeho otec jej dokonca nadal do kuriev. Potom poškodenej boli poslané SMS, že si nájde dcéru v kaluži krvi na parkovisku a tiež, že sa obžalovaný vyhrážal 8 chalanmi. Na doplňujúce otázky obhajcu uviedla, že pri predmetnom telefonáte, ktorý bol hneď po rozvode, bola prítomná ona, poškodená, jej priateľ a stará matka poškodenej, matka svedkyne. Obžalovaný podľa nej volal najskôr na telefón poškodenej a potom na telefón starej matky, pričom ako prvý volal určite obžalovaný poškodenej. Potom volala aj poškodená obžalovanému. SMS, o ktorej hovorí, že obžalovaný „chce 1.500,- €, inak poškodená nájde dcéru v kaluži krvi“, napísal obžalovaný v deň rozvodu, SMS jej poškodená ukázala. Pred pojednávaním sa s poškodenou, ani jej starou matkou, matkou svedkyne, nerozprávali o predošlom pojednávaní (na ktorom vypovedala poškodená a svedkyňa H.), len jej matka hovorila, čo ona vypovedala ale nespresnila otázky, ktoré jej boli položené.

Zo znaleckého psychiatrického posudku na osobu obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania stíhaného skutku netrpel duševnou chorobou v pravom zmysle slova, tj. psychózou, ani slabomyseľnosťou, či už vrodenu (retardácia) alebo získanou (demencia). Takou netrpel ani v čase vyšetrenia. Bola u neho zistená dlhodobá diagnostikovaná tzv. porucha pozornosti a hyperaktivity, skratka ADHD (dg. F90.0 podľa MKCH-10 - porucha detského veku) a na tejto poruche aj tzv. disharmonicky, abnormne sa vyvíjajúcu osobnosť (subklinický termín bez klasifikačnej dg. podľa MKCH-10, a to vzhľadom na mladistvosť a teda ešte neukončený vývoj osobnosti z dôvodu veku), ako aj taktiež dlhodobá diagnostikovaná tzv. mentálnu subnormu (subklinický termín bez klasifikačnej dg. podľa MKCH-10, nakoľko sa jedná o prechod medzi normou a retardáciou) a tzv. škodlivé užívanie alkoholu (dg. F10.1 podľa MKCH-10) v čase posúdenia vo vynútenej abstinencii pobytom v chránenom prostredí väzby a sporne, len subjektívne udávané tzv. hazardné resp. rizikové užívanie iných, bližšie jednoznačne nezistených psychoaktívnych látok (opäť bez klasifikačnej dg. podľa MKCH-10, nakoľko sa jedná o predstupeň toxikománie, iniciáciu do závislosti). V čase spáchania stíhaného skutky boli rozpoznávací schopnosti obžalovaného, teda schopnosť rozpoznať nebezpečnosť konania pre spoločnosť, plne zachovaná. Jeho ovládacie schopnosti možno vyhodnotiť v dôsledku vývojovej poruchy pozornosti s hyperaktivitou a prípadnej intoxikácie či už alkoholom alebo inou návykovou látkou ako zmenšené ľahko, nevýznamné, forenzne nepodstatné. Nedá sa späť jednoznačne zistiť pre absenciu dôkazov a časový odstup, že by si uvedené konanie obvinený navodil užitím návykovej látky. Avšak, aj pri zohľadnení prípadnej intoxikácie alkoholom, prípadne inou návykovou látkou, priebeh a obsah skutku nevykazuje abnormné, tj. najmä psychotické prejavy. Vzhľadom na absenciu psychickej poruchy v pravom zmysle slova, predovšetkým psychotickú či afektívnu provenienciu, nie je, čisto zo psychiatrického hľadiska, pobyt obvineného na slobode nebezpečný. Avšak vzhľadom na opakujúce sa disocálne prejavy u vyvíjajúcej sa osobnosti donedávna mladistvého, najmä v poslednom roku, ako aj vzhľadom na udávané rizikové koketovanie s alkoholom, prípadne inými návykovými látkami, zo psychiatrického hľadiska je vhodné a indikované odporúčať súdu, aby obvinenému uložil ochranné liečenie psychiatrické, postačujúce ambulantnou formou, v rámci ktorého je možné aj protialkoholické/protitoxikomaničné

vedenie. Obžalovaný je vzhľadom na svoju mentálnu kapacitu a absenciu pravej psychickej poruchy plne schopný chápať zmysel trestného konania. Taktiež u obvineného ani po skutku nenastala žiadna iná, nová psychická porucha v pravom zmysle slova. Uvedená toxikománia je obvineným prezentovaná a zdôrazňovaná len od doby uväznenia, vrátane dvoch hospitalizácií na väzenskej psychiatrii v Trenčíne, kde spomenutá psychotická porucha z prvej hospitalizácie je pri druhej hospitalizácii v krátkom odstupe revidovaná ako "neautentická", ergo simulovaná. Vzhľadom na vyvíjajúcu sa osobnosť obžalovaného blízko veku mladistvého je jeho prognóza otvorená s pozitívnou predikciou v prípade sociálneho a pracovného zázemia a abstinencie od návykových látok.

Z lekárskej správy je zrejmé, že obžalovaný je v sledovaní psychiatrickej ambulancie od marca 2015 pre poruchu aktivity a pozornosti a ľahkú duševnú zaostalosť. Posledné vyšetrenie absolvoval 29.03.2021 so záverom adaptačná porucha pri ľahkej duševnej zaostalosti a ADHD syndróm. Do novembra 2020 užíval doporučenú psychofarmakologickú liečbu, pričom tá mu bola pri kontrole vysadená a bolo mu odporučené len psychoterapeutické vedenie. Počas dospievania okrem medikamentózneho liečbe obžalovaný pravidelne absolvoval terapiu v detskom stacionári zameranú na sebareguláciu.

Trestný rozkaz a odpis z registra trestov potvrdzujú, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát trestne stíhaný a odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín OT 19/2021 z 21.04.2021, právoplatným 21.04.2021, za spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil voči poškodenej, ktorej v SMS najskôr nadával a neskôr pod vplyvom alkoholu sa jej vyhrážal tým, že za ňou príde jeho kamaráti, ktorí ju dobijú, ak im nedá kočík, že príde za ňou do bytu a že ak poškodená príde s jej priateľom, dá mu devinou medzi oči a poškodenú povezie pohrebná služba a tiež jej poslal dva obrázky nožov. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienčne odložený a bola určená skúšobná doba 12 mesiacov, ako aj zákaz kontaktovať poškodenú. Vo výpise z evidencie priestupkov má obžalovaný evidované spáchanie dvoch priestupkov, keď 19.01.2021 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu tým, že poškodenú po predchádzajúcej hádke udrel do chrbta a nohy a 05.03.2020 nezložil skúšku z odbornej spôsobilosti v súvislosti s vodičským oprávnením.

Zhodnotiac dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. (podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne, bez ohľadu ktorá z procesných strán dôkazy zabezpečila či navrhla vykonať), súd aj so zreteľom na všetky platné zásady trestného konania určené trestným poriadkom, predovšetkým zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, dospel k záveru, že nebolo jednoznačne, teda bez rozumných (i logických) pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Preto súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

V prvom rade súd poukazuje na to, že pri svojom rozhodnutí môže prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané (§ 278 ods. 2 Tr. por.). V zásade boli vykonané dve skupiny dôkazov. Na jednej strane stojí skupina dôkazov, ktorá mala dokázať, že stíhaný skutok sa stal tak, ako sa obžalovanému kládlo za vinu, že sa jedná o trestný čin a že ho spáchal obžalovaný. Sem treba zaradiť najmä výpovede poškodenej, svedkyne H. a svedkyne I. a trestný rozkaz. Na druhej strane potom stojí skupina dôkazov, ktorá mala svedčiť v prospech neviny obžalovaného, teda mala podanú obžalobu vyvrátiť, zoslabiť. Sem patria predovšetkým výpovede samotného obžalovaného podporená výpoveďou svedkyne C.. Potom bola vykonaná ešte osobitná skupina dôkazov relevantná z hľadiska ukladania trestu a ochranného opatrenia pre prípad, že by súd rozhodol o vine obžalovaného (lekárska správa, odpis z registra trestov a výpis z evidencie priestupkov, ako aj znalecký psychiatrický posudok na obžalovaného).

K vlastnému meritórnemu odôvodneniu treba úvodom poukázať, že na podklade dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní možno bez akýchkoľvek pochybností uzavrieť, že 01.06.2021 bol rozvod obžalovaného a poškodenej. Bezprostredne po rozvode zostali obžalovaný a poškodená v kontakte, hoc takýto kontakt mal obžalovaný zakázaný podľa vyššie uvedeného trestného rozkazu, pričom sa kontaktovali viackrát, a to navzájom. Ešte v ten deň si dohodli stretnutie, na ktorom sa obžalovaný stretol aj so svojou dcérou. Na tomto stretnutí však došlo k akejsi výmene názorov. Tu len okrajovo možno doplniť, že síce nie je možné urobiť bezpochybný záver o tom, kto výmenu názorov vyvolal, pretože „strana obžalovaného“ to pripisuje rodine poškodenej a naopak „strana poškodenej“ to pripisuje rodine obžalovaného, možno ale rozumne predpokladať, že dôvodom tejto výmeny názorov

boli financie, keď buď „strana obžalovaného“ vyčítala rodine poškodenej, že ničím neprispela na výdavky súvisiace s pôrodom dcéry obžalovaného a poškodenej a eventuálne sa domáhala vrátenia nejakých financií, alebo „strana poškodenej“ sa domáhala zaplata za výživného nad rámec povinností vyplývajúcich z rozvodového rozsudku, s čím rodina obžalovaného nesúhlasila, keďže na to nebol dôvod. Tu súd opätovne poukazuje na protichodné závery vykonaného dokazovania s týmto súvisiace. Opäť nepochybným je ale záver, že po tomto stretnutí každý jeho účastník išiel vlastnou cestou, avšak kontakt medzi obžalovaným a poškodenu pokračoval, a to nielen v deň rozvodu 01.06., ale aj deň nasledujúci 02.06.. Tieto závery vyplývajú zo zhodných častí výpovedí obžalovaného, poškodenej a všetkých svedkýň.

Ďalší sled udalostí, ktorý mal zahŕňať aj stíhaný skutok, keďže podľa skutkovej vety podanej obžaloby sa obžalovanému kladie za vinu konanie, ku ktorému malo dôjsť až 02.06. okolo 15:00 hod. (na podklade vykonaného dokazovania ale skôr možno dospieť k záveru, že k inkriminovanému telefonátu došlo ešte 01.06., a to v čase po stretnutí obžalovaného s jeho dcérou), však podľa názoru súdu už nie je možné nepochybne ustáliť, keďže každá z procesných strán opätovne ponúka diametrálne odlišný pohľad. „Strana obžalovaného“ poprela, že by obžalovaný 02.06. volal poškodenej s požiadavkou a vyhrážkou, že ak mu nevráti do týždňa 1.500,- €, tak malú nájde v kaluži krvi alebo sa stane niečo iné. Pokiaľ ide o „stranu poškodenej“, ani na základe výpovedí poškodenej, svedkyne H. a svedkyne I. takýto nepochybný záver nemožno urobiť. Poškodená totiž vypovedala, že obžalovaný volal jej len jedenkrát, volal síce aj na ďalší deň (z čoho možno vyvodiť, že inkriminovaný telefonát sa uskutočnil ešte 01.06.), ale to už ich spoločnú dcéru nespomenul. Pri telefonáte obžalovaný nevyslovil nič súvisiace s kalužou krvi a povedal, že mu majú vrátiť 1.500,- €, lebo sa niečo stane, nepovedal ale čo, a teda nemal vysloviť žiadnu vyhrážku násilím, hrozbou násilia inej ťažkej ujmy. Pri hovore mala byť prítomná výlučne jej stará matka, svedkyňa H., ktorá počas telefonátu dohliadala na jej dcéru, avšak hovor nebol hlasitý a tak svedkyňa H. nemohla počuť, čo presne obžalovaný hovorí. Výslovne zopakovala, že obžalovaný nevyslovil nič súvisiace s kalužou krvi. E. H. v načrtnutom smere uviedla, že po stretnutí obžalovaného s jeho dcérou obžalovaný volal poškodenej (evidentne ešte 01.06.), aby mu vrátila 1.500,- €, lebo, že uvidí, čo sa stane. Toto mala počuť, lebo poškodená mala mať telefón na hlasitý odposluch. Prišla potom aj správa, v ktorej obžalovaný uviedol, že poškodená bude ležať v kaluži krvi, teda táto vyhrážka nesmerovala na spoločnú dcéru strán. Telefonátov medzi poškodenu a obžalovaným bolo viac, keď najskôr volala poškodená obžalovanému a potom naopak. Majú existovať SMS správy, v ktorých obžalovaný poškodenej hrozil, že „má jedenásť chalanov“ a že „poškodená bude ležať v kaluži krvi“. Napokon matka poškodenej, svedkyňa I. v tomto smere uviedla, že obžalovaný poškodenej po stretnutí s jeho dcérou poslal SMS, že „si nájde dcéru v kaluži krvi na parkovisku“ a tiež, že sa obžalovaný vyhrážal, že „má osem chalanov“. Pri predmetnom telefonáte, ktorý bol hneď po rozvoze, mala byť prítomná ona, poškodená, jej priateľ a stará matka poškodenej, svedkyňa H.. Ako je zrejmé z načrtnutého, v týchto výpovediach sú evidentné rozpory, a to pokiaľ ide o to, či vôbec obžalovaný učinil vyhrážky tak, ako ich predpokladá § 189 Tr. zák., čo poškodená výslovne poprela a naopak tvrdili svedkyne H. a I., či rozhodný telefonát bol 01.06. alebo 02.06., či sa vôbec jednalo o telefonát, ktorý spomína poškodená, alebo SMS správy, o ktorých hovoria svedkyne H. a I., či bol telefonát na hlasitý odposluch, čo popiera poškodená a potvrdzuje svedkyňa H., kto bol pri telefonáte prítomný, keď poškodená a svedkyňa H. hovorili len o nich dvoch, zatiaľ čo svedkyňa I. hovorila aj o iných osobách a napokon, či údajné vyhrážky smerovali voči poškodenej, čo tvrdila svedkyňa H., alebo voči dcére obžalovaného a poškodenej, čo zas tvrdila svedkyňa I..

Tiež treba poznamenať, že hoc svedkyne H. a I. hovorili o konkrétnych SMS správach, ktoré by priebeh skutkového deja mohli ozrejmiť (mohli by verifikovať vyhrážky), takéto správy nie sú súčasťou vyšetrovacieho spisu a neboli súdu ani dodatočne predložené do vyhlásenia dokazovania zo skončené, a teda tvrdý obsah SMS správ nemožno nijak objektívne verifikovať. Rovnako treba upriamiť pozornosť na poškodenu tvrdené skutočnosti, ktoré môžu dokazovať jej motiváciu podať na obžalovaného trestné oznámenie, že „chcela ísť za policajťami vlastne z dôvodu, že obžalovaný „robil kraviny“, vypisoval si s inými babami z čoho pramenili hádky medzi nimi, čo jej aj najviac prekážalo“. Tiež netreba opomínať výpoveď obžalovaného potvrdenú výpoveďou jeho matky, svedkyne C., že poškodená mala obžalovanému počas telefonátov, kedy sa bavili o peniazoch, uviesť, že ho dostane do basy. Toto tiež môže dokresľovať motiváciu poškodenej pri podaní trestného oznámenia. Vo vzťahu k samotnej motivácii si v neposlednom rade nemohol súd nevšimnúť, ako (negatívne) obžalovaného charakterizovala „strana poškodenej“ a aj to, že na podklade vykonaného dokazovania a ďalších skutočností prebratých na hlavnom pojednávaní možno uzavrieť, že na nákladoch na výbavičku dcéry obžalovaného a poškodenej sa mala vo významnej miere podieľať práve „strana obžalovaného“ a keď

na to začala poukazovať, došlo k podaniu trestného oznámenia. Rovnako nie sú bezvýznamnými ani ďalšie skutočnosti prebraté na hlavnom pojednávaní, kde treba dať za pravdu obhajobným námietkam, že z výpovedí svedkyň H. a I. sa javí, že sa im jednotlivé incidenty medzi obžalovaným a poškodenou „zlievajú“ do aktuálne stíhaného skutku. Tieto svedkyne totiž popisovali dlhodobu narušenú vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou vyznačujúce sa častými výmenami názorov a neštandardným správaním sa obžalovaného. Prítom obe spomenuli, že obžalovaný sa mal vyhrážať aj tým, že na poškodenú pošle „chalanov“ (svedkyňa H. hovorila o jedenástich a svedkyňa I. o ôsmich). Tu si ale treba uvedomiť, že už trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín OT 19/2021 z 21.04.2021 (skutok spáchaný približne 1,5 mesiaca pred stíhaným skutkom) bol obžalovaný odsúdený okrem iného i za to, že poškodenej sa pod vplyvom alkoholu vyhrážal práve tým, že za ňou prídu jeho kamaráti, ktorí ju dobijú. Vzhľadom na časový odstup od stíhaného skutku potom táto okolnosť nasvedčuje už spomenutému „zlievaniu“ sa skutočností do aktuálne stíhaného skutku, resp. toto s odkazom na výpoveď samotnej poškodenej, ktorá nič také neuviedla, nemožno úplne vylúčiť. Zároveň ale platí aj zásada trestného konania „nie dvakrát v tej istej veci“, a teda obžalovaný nemôže byť stíhaný za takéto vyhrážky, ak sa nepreukáže bez akýchkoľvek pochybností, že svedkyne nemali na mysli práve skoršie vyhrážky, za ktoré už obžalovaný bol právoplatne odsúdený.

Prihliadnuc na všetky vyššie uvedené skutočnosti a úvahy súd uzatvára, že na podklade dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť bez akýchkoľvek pochybností záver o tom, že stíhaný skutok sa stal, ako sa obžalovanému kladie za vinu, resp. o tom, či sa stal a ako sa stal sú odôvodnené pochybnosti. Preto súd okrem iného aplikujúc už vyššie spomenutú zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Riadiac sa názorom odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne vyjadreným napríklad v uznesení 2To 28/2020 z 21.12.2020, že podľa § 290 ods. 2 Tr. por. má súd aj pri oslobodení obžalovaného spod obžaloby rozhodnúť o návrhu prokurátora na uloženie ochranného liečenia obžalovanému, pretože samotné oslobodenie obžalovaného spod obžaloby a priori nevylučuje rozhodnutie o ochrannom opatrení - ochrannom liečení v prípade nevyhnutosti jeho uloženia obžalovanému. Súd pri svojom rozhodnutí okrem iného vychádzal aj zo skutočnosti mu známej z jeho rozhodovacej činnosti, že pri vypracovaní znaleckého posudku sa „prezume“ vina obžalovaného a znalecké závery o príčinnosti obžalovaného, jeho spoločenskej nebezpečnosti, ako aj nutnosti uložiť mu ochranné liečenie, platia len v prípade, že súd dospeje k záveru o tom, že sa skutok stal, že ide o trestný čin a že ho spáchal obžalovaný. Vzhľadom na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby z dôvodu, že nebolo jednoznačne, teda bez rozumných (i logických) pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, je potom aj v súlade s touto konštatáciou konformné, aby návrh na uloženie ochranného liečenia obžalovanému bol zamietnutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.